

174. 12 , KDB 847
Håkvikvassdraget

KONSESJON

FOR

NARVIK KOMMUNE

PÅ YTTERLIGERE REGULERING AV HÅKVIKVASSDRAGET

(MEDDELT VED KRONPRINSREAGENTENS RESOLUSJON 7. OKTOBER 1955.)

Ved Kronprinsensregentens res. av 7. oktober 1955 er det bestemt:

- «1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14/12 1917 nr. 17 § 16, pkt. 6 fornyes den ved kgl. res. av 20. juni 1919 meddelte tillatelse for Narvik kommune til å regulere Håkvikvassdraget i Ankenes herred på uforandrede vilkår.
2. I medhold av samme lovs § 2 tillates det Narvik kommune å foreta en ytterligere regulering av Storvatn og Nedstevatn i Håkvikvassdraget på de vilkår og under den forutsetning som er foreslått i Industridepartementets tilråding av 7. oktober 1955.
3. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen av Håkvikvassdraget som gjeldende inntil videre overensstemmende med det i Industridepartementets nevnte tilråding inntatte utkast.»

Betingelser

for ytterligere regulering av Håkvikvassdraget.

(Fastsatt ved Kronprinsregentens resol. 7. oktober 1955.)

1.

Reguleringskonsesjonen gis for ubegrenset tid.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras. De utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene kan ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

Den ved reguleringen innvunne kraft skal for den vesentligste del utnyttes av Narvik kommune eller andre kommuner til deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

3.

For den økning av vannkraften, som ved reguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. nat.-HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner, som Kongen bestemmer kr. 1 pr. nat.-HK.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets lavvassføring, som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring, som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregning av denne økning forutsettes det, at magasinet utnyttes på en sådan måte, at vassføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva der skal ansees som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet etter innstilling fra Vassdragskommisjonen.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert, som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk. Dog kan endel av avgiften — etter departe-

mentets nærmere bestemmelse — kreves erlagt forskuddsvis, så snart arbeidet påbegynnes. Den blir ikke i noe tilfelle å tilbakebetale.

4.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgiftene etter post 3 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 20 blir for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle å gi av vedkommende regjeringsdepartement. Avgiften har samme pantsikkerhet, som skatter for fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse.

5.

Arbeidet må fullføres innen en frist av 7 år, etterat konsesjon er gitt.

I fristen medregnes ikke den tid, som det på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

6.

Konsesjonæren tilpliktes forinnan arbeidet til regulering av vassdraget fortsettes å forelegge vedkommende departement arbeidstegninger for dammene m. v. samt beskrivelse av den hittil utførte del. Arbeidet kan ikke fremmes videre før departementet har approbert såvel det som er utført, som planene for det som gjenstår. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand. Deres videre utførelse såvel som deres senere vedlikehold og drift underlegges offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

7.

Arbeidet blir så vidt mulig å utføre ved norske funksjonærer og arbeidere. Norsk arbeide funksjonær materiell anvendes, for så vidt det kan erholdes like godt, tilstrekkelig

hurtig og til en pris, som ikke med mere enn 10 pst. overstiger den pris, hvortil materiell kan erholdes fra utlandet.

Vedkommende regjeringsdepartement kan gjøre unntagelse fra disse regler, når særlige hensyn gjør det påkrevet.

8.

Forsikring tegnes så vidt mulig i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

9.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer i stedet for penger som vederlag for arbeide eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje ved utleveringen. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skål nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for, at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende ^{for} fattigkommune dens utgifter til ^{for} fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette seg etter de bestemmelser, som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blant den befolkning, som er knyttet til anlegget.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til etter nærmere bestemmelse av medisinalstyret å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

13.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeidere og funksjonærer sundt og tilstrekkelig husrom alt etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist, avgjøres med bindende virkning av departementet.

14.

Konsesjonæren er forpliktet til, i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer, å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter antas å bli særlig øket ved anleggsarbeidet.

Veier, broer og kaier, som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner, at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

15.

Til fremme av fisket i de områder som berøres av reguleringen, plikter konsesjonæren årlig å sette ut yngel og/eller settefisk av laks og aure, eventuelt røye, etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

For å hindre utvandring av fisk fra de regulerte vann, plikter konsesjonæren, dersom vedkommende departement finner det nødvendig og etter departementets bestemmelse å anbringe gitter eller annen fiskesperring foran tappelukene.

Dersom departementet finner det nødvendig med års mellomrom å foreta fiskeribiologiske undersøkelser i reguleringsområdet, plikter konsesjonæren å bære utgiftene til disse undersøkelser.

16.

Ved reguleringsanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Anleggenes eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene, som skjer i krigsøyemed.

17.

Reguleringsanleggene skal manøvreres overensstemmende med et reglement, som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger, som vedkommende departement godkjenner, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjons-skjønn kan ikke påbegynnes før manøvrerings-reglementet er fastsatt.

18.

Reguleringsanleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevet, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter, som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om, hvordan målingene er utført.

19.

Eieren skal uten vederlag for de utførte anlegg finne seg i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

20.

Konsesjonæren er forpliktet til å avgi til den kommune, hvor kraftanlegget er beliggende eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, etter departementets bestemmelse, etterhvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften beregnet på samme måte.

Når 30 år er forløpt fra konsesjonens meddelelse kan de samme kommuner uansett den ovenfor betingede prosent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke og etter hans nærmere bestemmelse kreve avgitt ytterligere kraft så vidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form, departementet bestemmer. Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen

eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet. Såfremt det av departementet blir bestemt, plikter Narvik kommune helt eller delvis å bære utgiftene med en kraftledning fra kommunens kraftstasjon eller ledningsnett til et punkt i grenden omkring Håkvikvassdraget.

Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft, vannfallet kan gi, er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimalpris, som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommunen eller stat kan uttas fra kraftledningen til noen av leietakerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leieren av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

21.

Reguleringsanleggenes eier underkaster seg de bestemmelser, som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggenes eier.

22.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag, hvor anleggene er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for den samlede regulering av Håkvikvassdraget i Ankenes.

(Fastsatt ved Kronprinsregentens resol. 7. oktober 1955.)

1.

Reguleringsgrensene er:

Storvatn:

Øvre	258,6
Nedre	223,0
Reguleringshøyde	35,6 m

Nedstevatn:

	Vestlige del	Østlige del
Øvre	220,6	220,6
Nedre	215,0	218,1
Reguleringshøyde	5,6 m	2,5 m

Silvatn:

Øvre	190,6
Nedre	187,1
Reguleringshøyde	3,5 m

Høydene refererer seg til Håkvik kraftanleggs fastmerke på dam Storvatn (bolt) med høyde 258,647.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet godkjenner.

Vannstanden må ikke overstige øvre reguleringsgrense uten at alle reguleringsinnretninger er åpnet.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øye at flomvassføringen ikke forhøyes. For øvrig

kan vannslipningen foregå etter kraftverkets behov.

3.

Det skal påses at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand og at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Dersom det forlanges, observeres og noteres regnmengder, temperatur m. v. Av protokollen sendes, om det forlanges, ved hver måneds utgang utskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger, som godtas av vedkommende departement. Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen bestemmer hvor damvokterne skal bo og om de skal ha telefon i sine boliger.

5.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

6.

Endring i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.